

thơ

CHÚC THỌ CỤ KHÚC ĐÀN 90 TUỔI

(nhân bữa cơm thân mật mừng cứu tuần, tại tư gia bạn Khúc Đàn)

*Chúc ông Khúc Đàn thọ Nam san,
Vui sống tình người thật chứa chan.
Đi đứng nói cười còn quắc thước,
Nằm ngời ăn ngủ vẫn an khang.
Đấu tranh viết lách mong hưng quốc,
Chống đối tuyên truyền quyết tế bang.
Tuổi ấy ít người theo sánh kịp,
Tên còn lưu mãi với thời gian.*

Paris 6/93
Tà dương Hồng

TUỔI THỌ

... Luật chung của Trời Đất là cây già cây cối, người già người suy, không ai tránh khỏi, thì tôi cũng không thể ra ngoài luật ấy. Suy yếu nhất trong thân thể tôi là cái dạ dày, bộ phận quan trọng nhất để đem sinh lực vào cơ thể. Đã nhiều năm tôi không ăn cơm mà chỉ ăn cháo, soupe và vài món rất dễ tiêu, và cũng ăn ít dần đi.

Nhân cảm hứng, tôi ngâm bốn câu:

*Dạ dày yếu đến thế này a?
Yếu thế làm sao thọ được mà?
Ăn một tí gì tiêu cũng khó,
Ăn không tiêu nữa sẽ ra ma!
Ra ma thì ra ma, ai mà chẳng ra ma?
Tôi lại ngâm bốn câu:
Tuổi thọ Trời cho hậu lắm rồi,
Chẳng cần hơn nữa, bấy nhiêu thôi.
Dù nay sắp được lên tiên giới,
Cũng đã ra ngoài tuổi chín mươi.*

cụ Hoàng Đạo Lượng